

Консультація для батьків «Як боротися з дитячою істерикою?»

Кожен з батьків коли-небудь обов'язково стикався з цим, не самим приємним моментом з життя дитини — істерикою. А якщо істерика трапилася в людному місці (кафе, магазин, ігрова площадка), то ефект збільшується в багато разів. Давайте спробуємо розібратися в причинах такої поведінки дитини.

По-перше, дитина в більшості випадків не хоче і не вміє чекати. Всі бажання, які у нього з'явилися, йому хочеться реалізувати негайно. А дуже часто це неможливо. І ми з вами це розуміємо. А от дитина — ні. Вона розуміє тільки те, що рішенням батьків його бажання залишилися невиконаними. Причому з дитиною у віці 2 — 4 року прийом з поясненням причин зазвичай не проходить. Наші пояснення не можуть замінити для нього бажаного.

По-друге, дитина не завжди може сформулювати те, що йому хочеться. Це особливо характерно для дітей двох-трьох років. Звичайно, якщо дитині хочеться сік або цукерку, то проблем не виникає. Але часто потреби дитини можуть випереджати його розмовні здібності. У результаті батьки банально не розуміють, чого хоче їх чадо, зате чадо розуміє, що йому знову відмовили. І знову істерика.

Ситуацій, в яких починається істерика може бути дуже і дуже багато, але суть весь час залишається однією і тією ж — бажання дитини не були виконані. **Так що ж робити?** Кидатися виконувати всі мислимі і немислимі бажання дитини? Навіть у тому випадку, якщо у вас є можливість виконати всі його забаганки, не варто цього робити під тиском істерики. Дитина дуже швидко зрозуміє, що це хороший спосіб управління батьками, і тоді вам доведеться витримувати такі бурхливі прояви нові бажання ще дуже і дуже довго. Непогано було б навчитися запобігати істериці. У деяких випадках це неможливо, але іноді все ж таки вдається. «Станом ризику» для дитини в цій ситуації є Perezбудження або перевтома. До вас приходило багато гостей? Ви вибралися на багатолюдне шоу? Або просто каталися по річці на катері? Ймовірність того, що станеться істерика, в цьому випадку зростає. Як пом'якшити ситуацію? Нехай дитина послухає спокійну казку або подивиться красивий, з не дуже динамічним сюжетом, мультфільм. Можна просто посидіти і поспілкуватися з дитиною, пограти в спокійну, повільну гру.

Ще одна ситуація, коли істерика дуже ймовірна — у дитини не виходить якась складна для його здібностей дія. Наприклад, не стикаються між собою панельки конструктора, розсипається побудована з кубиків башта, не вдягається плаття на ляльку. Тут дитині потрібно обережно і ненав'язливо допомогти. Саме допомогти — робити що-небудь за нього не потрібно. Це підриває віру дитини у власні сили. Ніколи не забувайте про те, що дитина — це вже особистість, хоча ще не повністю сформувалася.

Тепер, коли ми трохи розібралися в причинах такої поведінки дитини, перейдемо до того, як же боротися з дитячою істерикою. Не можна ні в якому разі кричати на дитину або карати її. Цим її можна тільки обурити. Самий простий і дієвий спосіб — це ігнорувати істерику повністю. Дитині обов'язково потрібен глядач і слухач. І, як будь-якому актору, вкрай важлива реакція цього глядача. А якщо реакції немає, то з часом істерики будуть відбуватися все рідше і рідше. Не слід очікувати, що це відбудеться швидко. Навпаки, перший час дитина буде подвоювати старання. Саме на цьому етапі важливо не піддаватися на провокації, зберігати спокій. І тоді ви побачите, що істерика поступово перестане бути для вашої дитини інструментом впливу на вас

Як вірно сварити дитину?

Як зробити, щоб ваше маля реагувало на заборону, і вам не доводилося перехоплювати занесену для удару руку? Вимовляєте «немає» або «стій» спокійним суворим голосом. Якщо малюк послухався, він молодець і потрібно його заохотити, адже цей прояв його власного самоконтролю. Обов'язково хваліть за те, що зупинився, послухався, і тільки в останню чергу робіть висновок про те, що битися не можна. Звучить приблизно так: «Сергійко, не можна!.. Молодець, кинув палицю, маму послухався... Ти ж знаєш, що кривдити дітей не можна». У дітей коротка пам'ять, і через годину після події безглуздо влаштовувати “розбір польотів”, вичитуючи забіяку. Якщо відразу покарати неможливо, відмовтеся від покарання зовсім.

Не читайте мораль, не пропонуйте подумати на тему: «А тобі сподобається, якщо тебе вдарять!» Маленькі діти, через невміння абстрактно мислити, однаково не розуміють, до чого все це. Іноді забіяки «жаліють» скривджених, просять вибачення автоматично, тому, що мама наказала, — і через хвилину замахаються знову. Така поведінка заслуговує покарання, а краще покарання в цьому випадку — ізоляція. Відразу ж після удару без зайвих розмов ведете або несете маля подалі від інших дітей. Тривалість і спосіб ізоляції залежать від темпераменту дитини, від ваги провини, того, наскільки завзято маленький забіяка повторює свої спроби. Якщо сьогодні за бійку мама лає, а завтра не звертає на неї уваги, дитину це спантеличує. Карайте за будь-який прояв агресії, без виключень. Відповідати силою на силу недобре, це всі знають.

Але що робити, якщо кривдник вашої дитини не йде на контакт, ні з вами, ні навіть із власними батьками? Або агресія проявляється зненацька. Або ви в першій (і, можливо, в останній) раз у житті бачите маленького хулігана, тому будувати відносини ніколи, а втекти немає можливості? Залишається одне – вчити свою дитину давати здачі. Важливо пояснити, що задиратися першим недобре, а от відповісти на удар треба вміти. Вдома розіграйте напад і захист по ролях: розберіть, коли можна вирішити конфлікт мирним шляхом – дати пограти у свої іграшки, поступитися місцем на гойдалці, – а коли необхідно постояти за себе. Нехай дитина відчує, що ви не схвалюєте бійку, але в цьому випадку ви на його боці. Поясніть за допомогою гри різницю між атакою й обороною.

Тепер ми знаємо, що робити, якщо дитина б'ється, штовхається.